

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 15.

Z KRAKOWA DNIA 20 LUTEGO 1828 ROKU WE SRODE.

— Z Krakowa. —

Towarzystwo Dobroczynności.

Widząc w zeszłym roku uwieńczone swe usiłowania tak pomyślnym i świetnym skutkiem z odbytej Loteryi Fantowej na korzyść Ubogich, ośmiela się znówu ponowić uprzejmą prośbę w celu trudnienia JWW. i WW. Damy przykrą usługą zbieraniem fantów na rzecz takiejże loteryi w roku bieżącym odbyć się mającey. Towarzystwo Dobroczynności ożywione doświadczeniem z iaką przykładną gorliwością i poświęceniem się JWW. i WW. Damy pośpieszają, gdy chodzi o przyniesienie ulgi cierpiącej ludzkości, czyni sobie niepłonną nadzieję, iż czule Ich serca niezdolają odmówić tej trudney i przykrey posługi, w celu wsparcia Instytutu dającego przytułek 340 osobom niedołącznym wiekiem osłabionym i pozbawionym wszelkich środków utrzymania życia. Jeżeli są moralne nagrody za dobroczynne i uslužne czyny, mające tak szlachetne i chwalebne cele, znajdzie je każda z Szanownych Dam w swem tkliwym sercu, wylanym bezwątpienia dla dobra i użytku cierpiącej nędzy.

Tekla z Wodzickich *Malachowska.*

Damy uproszone do zbierania Fantów w roku 1828.

JW. i WW.	Hrabina Arthurowa Potocka.
—	Hr. Alfredowa Potocka.
—	Prezesowa Wodzicka.
—	Kucińska Senatorowa.
—	Florkiewiczowa.
—	Hr. Janowa Wielopolska.
—	Xiężna Jabłonowska.
—	Hallerowa.
—	Generałowa Kartwicka.
—	Hr. Russocka.
—	Prezesowa Makólska.
—	Hr. Bystrzonowska.
—	Hr. Ignacowa Wielopolska.
—	Gostkowska Konsyliarzowa.
—	Wincemowa Kirchmayer.
—	Hr. Skarbek.
—	Hr. Józefowa Wodzicka.
—	Hr. Mycieńska.
—	Konstantowa Morbitzer.
—	Wolfowa Wincetowa.
—	Hr. Adamowa Potocka.
—	Janowa Mieroszevska z Chrzan.
—	Hr. Załuska.
—	Hr. Skorópkowa.
—	Matakiewiczowa.
—	Woiewodzina Badenia.

- JW. i WW. Straszewska.
 — — Krzyżanowska.
 — — Piechocka.
 — — Hr. Henrykowa Dembińska.
 — — Senatorowa Grodzicka.
 — — Hr. Stadnicka Felicianowa.
 — — Skarżyńska.
 — — Hr. Zborowska.

Z Warszawy d. 12 Lutego.

Dnia 9go b. m. iako w doroczną uroczystość Urodzin J. C. Mości Wielkiego Xięcia Michała, doystoynego Brata naszego najmilszego Monarchy, odbyło się nabożeństwo w Kościele Metropolitalnym S. Jana w obecności Władz Rządowych. Celebrował JW. JX. Manugiewicz, Biskup Augustowski, Senator Królestwa. Wieczorem oświecono miasto.

W dniu 1go Lutego r. b. stosownie do Art: 136 Prawa Seymowego o Towarzystwie Kredytowym Ziemskim, odbyło się posiedzenie publiczne Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, pod prezydencją JW. Ludwika Hrabi Platara, Radcy Stanu, Zastępującego Ministra Przyrządów w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

Poczem JW. Radca Stanu Kalinowski, Prezes Dyrekcyi Głównej Towarzystwa Kredytowego, uprzedzając odczytanie Zdania sprawy złożyć się winnego Komitetom, Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, i Właścicielei Listów Zastawnych, przemówił do znajdujących się na posiedzeniu.

Wreszcie Radca Dyrekcyi Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Lubowidzki, odczytał Zdanie sprawy z czynności upłynionego półrocza od dnia 20go Lipca 1827, do dnia 20go Stycznia 1828 r.

W dzisiejszym Numerze umieszczamy

Głos JW. Radcy Stanu Platara. — Głos JW. Prezesa Dyrekcyi i Zdanie sprawy umieszczone w Numerach następnych.

G Ł O S

JW. Ludwika Hrabi Platara, Radcy Stanu, Zastępującego Ministra Przyrządów w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

Szanowni Towarzystwa Kredytowego Urzędnicy!

W zastępstwie Xięcia Ministra Przychodów i Skarbu otwierając obecne posiedzenie mogę pierwszej nie zwrócić uwagi na to, że z ukontentowaniem widzieć nam dziś przychodzi uzupełnione rozwinięcie władz, iakie prawo w Towarzystwie Kredytowym ustanowionemi mieć chciało. Wszystkie tu na posiedzeniu połączone widziem; tak iedną z tych, które nayıpierwszemi, samych Stowarzyszonych nayıbliższemi, i bezpośrednio zatrudniając się stosunkami, iakę i tę, która ogólnie i ciągle nad wykonyaniem prawa kredytowego czuwa, i tę, która czasowie zebrana, nayıwyższego dozoru staranie i ostateczne sporów rozstrzygnięcie ma sobie polecone, i nakoniec po pierwszy raz tę, którą całego Towarzystwa tendencją i skutki iego zważając, szczególniej losem znaku obiegowego i właścicielei iego opiekune się. — Wszystkie tu widziemy obecne, wszystkie zgodne, wszystkie przyszłych Towarzystwa przeznaczeń szczęśliwą i pomyślną zapowiednią dające. Już znówu pół roku upłynęło od dnia, w którym Minister Przychodów i Skarbu ostatniemu podobnemu przewodniczył posiedzeniu. Czas ten (iako nas odczytać się mające wkrótce sprawozdanie przekona) nieupłynął bezowocnie. W Dyrekcyi ch Szczegółowych przy iednostajnej gorliwości ustaliły się formy, zapewniła rachunkowość. Dyrukcyia Główna

przy ciągłym dbaniu o ugruntowanie porządku i regularności, wydała nowej pożyczki na przeszło 14,000,000, przez co ogół wydanych Listów Zastawnych już 101,000,000 zł: Pol: przechodzi, zebrała potrzebny fundusz na opłacenie wylosowanych Listów, i tę ilość, jako i wszelkie należące się procentowe wypłaty, albo rzeczywiście uskuteczniła, albo dla niezgłaszających się w Depozytach swoich przechowuje. Komitet Towarzystwa ciągle był zajęty uskutecznieniem przepisów Art: 159 Prawa Seymowego. Owoc prac jego mający na celu dopełnienie urzędzeń brakujących, i ulepszenie wydanych, już jest Rządowi do potwierdzenia podany. Komitet Właścicieli Listów Zastawnych wybrany został po raz pierwszy stosownie do 133 artykułu wspomnianego prawa. Zaproszony do steru dostojny Prezes wraz z czcigodnymi Radcami, wypracowali już dla siebie instrukcyję, która połośnież Rządowi przedstawioną została. Nakoniec większa część całego ogółu Stowarzyszonych przez siebie wypełnianie rozporządzeń prawa, przez gwałtwe współdziałanie, ułatwiała czynność władz Towarzystwa; nie dziw zatem, że tak prowadzona, doskonalona i wspierana instytucya, znacznie się w kraju naszym w opinii interessowanych i bezstronnych ugruntowała. Nowe tey znaki już za granicą poznane i ocenione zostały; a nayspewniejszy zaufania dowód, kurs ich w Berlinie i w Wrocławiu do 82 posunięty, mniej nawet stosunkowo doświadczył wpływu chwilowych i na giełdę działających poruszeń, aniżeli dawniej i powszechnie akredytowane papiery. Co więcej, ta nasza instytucya poważną i tak potrzebną sankcyją prawa Seymowego wzmocniona, nie tylko udowodniła, że samey sobie wydoła, lecz stała się już podstawą nowych ustanowień, nowych przemy-

słu i użytecznych spekulacyi utworów. Bez naszego systematu kredytowego możnażby było tak rychło pomyśleć o banku Polskim? gdy teraz wszystko nam blisko iego ustanowienie rokuie. Bez systematu kredytowego czyliżby się dało z równą łatwością zawiązać nowe i w ciągu minionego półrocza urządzone Towarzystwo Oszczędności? Już i inne ieszcze w podobnych celach gotują się i układają ustanowienia, ale dla wszystkich Towarzystwo Kredytowe staie się albo zasadą, albo skutecznem wsparciem i pomocą. Jakże więc, powtarzamy to z przekonania, iak drogo cenie powinniśmy mądrość tych, którzy tak użyteczną, tak do okoliczności zastosowaną, tak nieuchronnie potrzebną, kraj nasz obdarzyli instytucyją, to iest: Króla którego pamięć nigdy serc naszych ożywiać nie przestanie, i tego prawodawców grona, którego uchwała, czule łaskawym Monarhy chęciom odpowiadająca, stała się, że tak powiem głosem narodowego pożegnania dla Tego, którego wkrótce potem i kraj nasz i świat cały na zawsze utracić miały. Jak nie wielbić tego łaskawie nam dziś panującego Króla, który Towarzystwo Kredytowe całą powagą swoją wspierając i dalszem iego rozwinięciem ciągle zajęty, nayswyższą i tey instytucyi i kraju całego pomyślność, nadal nawet zabezpieczyć pragnie.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego.
Za Sto złotych w Listach Zastawnych
bez trzech Kuponów białych.

Przedający żądają zł: 83 gr: —

Kupujący ofiarują — 82 — 22½

Istotnie sprzedano. — 82 — 22½

W Warszawie dnia 11 Lutego 1828 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

Na ostatnich Targach Warszawskich płacono za korzec Żyta zł: od 13 do 14. — Pszenicy od 16 i pół do 18. — Jęczmienia od 13 i pół do 15 — Owsa od 8 i pół. do 10. — Siana furę ieduokonną od 20 do 26; pirokonną od 30 do 40. — Słomy furę zwycajną od 7 do 12 i pół.

Na początku tego miesiąca wyszedł pierwszy Ner Lzydy Polskiej na rok 1825. Zawiera następujące materye: I. O fizycznej sile człowieka, i iey użyciu pod względem przemysłowy n, (według P. Dupin). — II. Miocznia szwedzka z rysunkami. — III. Winda do wciągania worków ze zbożem do piętrowych szpichlerzów, Hr. Firmas Périeres, z rysunkiem. — IV. O wpływie nawozu na części składowe roślin. — V. Znaki zupełnej dojrzałości drzew i bliskiego ich zepsucia; przez p. Baudrillart. — VI. Srodki ratowania pszczół, aby do reszty z głodu nie wyginęły na wiosnę roku następnego 1828; przez Mikołaja Witwickiego. — VII. Doświadczenie z wytrzymałością żelaza kutego, stali i drzewa, poczynione z rozkazu Jenerała Bontemps, dyrektora materyału artylleryi woysk Polskich w roku 1825 i 1826, przez A. Krauz Podporacznika Artylleryi. — VIII. Narzędzie do wymierzania promieni lub średnic ciał okrągłych, iako to; walców, ostrokręgow, kul i wszelkich powierzchni obrotowych, wynalazku A. Krauz Podporucz: artyl: woysk Polsk: z rysunkiem. — IX. Obrotomiar, czyli narzędzie służące do okazywania liczby obrotów rozmaitych machin, z zastosowaniem do mierzenia długości drógi w czasie podróży, przez A. Krauz Podpor: artyl: Polsk: — X. Wóz ciągniony przez tak zwanych latawców. XI. Nowym owadzie znalezionym nad brzegami Wisły, artykuł zoologiczny F. Jarockiego Dra

fil: Prof: Uniw: Warsz: — XII. O uchodzeniu powietrznych plynów w atmosferę, i łącznem przytem skutkowaniu uderzenia i parcia powietrza atmosferycznego, wyiątek z rozprawy P. Hachette. — XIII. Oporuszaniu się ciał zbliżonych do strumienia powietrza na pozór sprzeczne ze zwycajnemi prawami; przez Jana Mille Prof: Uniw: Warsz: z rysunkami, XIV. Kanały do przewożenia ciężarów za pomocą rozrządzonego powietrza wynalazku P. Valenc. — XV. Rozmaitości. Wykazanie stajen bydłych w czasie zarazy, str: 106. — Zabezpieczenie zboża w stogach od szczurów i myszy str: 108. — Sposób odświeżenia starego oleju, str: 109. — Skuteczność mąki z kasztanów do umywania rąk str: 109. — Ochrona koni od much, str: 109. — Suszenie koniczyny str: 110. — Sposób zachowania zielonego grochu str: 110. — Ulepszony sposób oprawiania książek str: 110. — Sposób hartowania miętkich kamieni, str: 111. — Sposób wywabiania rdzawych plam z bielizny, str: 112. — Zmiękczenie cynku, str: 112. — Papier niespalny, str: 112.

Z Petersburga d. 18 Stycznia D. K.

(Z Ruskiego Inwalida.)

Naywyższy Reskrypt wydany do Dowódcy Korpusu Oddzielnego Kaukazkiego, Jenerała Adjutanta Paszkiewiczza.

Janie Teodorowiczu! Znamienite męztwo, wytrwałość i umiętność, z iakiemi WPan naczelnie dowodząc powierzonym sobie Korpusem Oddzielnym Kaukazkim, wiodłś tak pomyślnie ninieyszą z Persami kampanią, oznaczoną iuż przełamaniem nadzwyczajnych trudności, mnogiem i zwycięztwy i świetnemi czynami W Pana, a teraz uwieńczoną zdobyciem Sardar-Abadu, i ważnem dla Cesarstwa zawoioowaniem znakomi-

tey w Azji twierdzy Erywanu, zjednaly dla W.Pana szczególniejszą Naszą Monarszą wdzięczność. Na znak iey, i w nagrodę tak znakomitych usług dla Mnie i dla oyczyzny okazanych, mianuję W.Pana Kawal rem orderu Świętego Zwycięzkiego Jerzego drugiey klasy, wielkiego krzyża. Przesyłając przy tem W.Panu znaki tego orderu, do noszenia wedle ustaw, iestem ku W.Panu życzliwym.

Na oryginalne podpisano własną Jego Cesarzskiej Mości ręką:

W Rewlu d. 29

Października 1827 r.

MIKOŁAJ.

Przez Naywyższy Ukaz J. C. Mości do Kapituły orderów pod dniem 1 b. m. Jenerał-Major Baron Rosen 6, Szef 2giey dywizyi ułanów, mianowany Kawalrem orderu S. Jerzego 3ciey klasy.

Przez Naywyższy dyplomata pod dniem 3 b. m., sprawujący obowiązki Mistrza Dworu J. C. Mości Rzeczywisty Radca Stanu Perowski, Nayłaskawiey mianowany Kawalrem orderu S. Włodzimierza 2giey klasy wielkiego krzyża.

N. Pan potwierdził statuta teatrów Cesarzkich; zawierają one następujące postanowienie względem honoraryów należących się poetom teatralnym: Wszystkie prace dramatyczne, któreby autorowie zostawili na własność teatrom Cesarzkim, mogą się dzielić na następujące 5 klass: 1) Metryczne traiedyie i komedyie oryginalne w pięciu lub czterech aktach, niemniey kompozycyie wielkich oper. 2) Też same sztuki w 3ch aktach, oryginalne traiedyie, komedyie i dramy, prozą pisane w pięciu lub czterech aktach: tłumaczenia metryczne traiedyi i komedyi w pięciu lub czterech aktach i kom-

pozycyie średnich oper. 3) Komedyie oryginalne wierszem, w jednym lub dwóch aktach, oryginalne traiedyie, komedyie i dramy prozą, niemniey melodramy w 3ch aktach; tłumaczenia traiedyi i komedyi wierszem w 3ch aktach; tłumaczenia większych sztuk prozą pisanych, w czterech, lub pięciu aktach, oryginalne wodewile w trzech aktach, kompozycyie małych oper. 4) Komedyie i dramy oryginalne prozą pisane, w jednym lub dwóch aktach, tłumaczenia komedyi dwu i jednoaktowych, niemniey innych sztuk prozą pisanych trzy i dwuaktowych, oryginalne wodewile jedno lub dwuaktowe. 5) Tłumaczenia małych sztuk prozą pisanych i wodewilów jednoaktowych. Prace dramatyczne i opery przyjęte do wystawiania na teatrach Cesarzkich, zapewniają autorom lub tłumaczom dożywojni udział zysków od dnia, w którym sztuki ich na teatrach którey bądź ze stolic były wystawione. Udział ten oznacza się w ten sposób: I. Za sztuki pierwszej klasy, część dziesiątą. II. Drugiey klasy część piętnastą. III. Trzeciey klasy część dwudziestą. IV. Czwartej, część trzydziestą. Za sztuki klasy piątej płaci Dyrekcyia podług umowy tak iednak, iżby honorarium nie przenosiło summy 500 rubli. Udział autorów i tłumaczy liczony będzie z dwóch trzecich części dochodu, przez wzgląd na koszta reprezentacyi i innych wydatków teatralnych. Jeśli przyjęta sztuka, tak jest krótka, iż razem z operą, albo baletem może być dana, udział autora ściąga się tylko do połowy dochodu. Jeśli poeta zostawić chce dzieło swoje Dyrekcyi teatralney za honorarium oznaczone, natenczas maximum za sztuki klasy pierwszej oznacza się na 4000, za sztuki klasy drugiey, na 2500 rubli, za sztuki klasy trzeciey na 2000, a za sztuki klasy czwartej

tey na 1000. — Dalsze paragrafy tego postanowienia wymieniają warunki wolnego wnyścia na teatr, zapewnionego autorom, niemniej przepisy, oznaczające pensyie dla artystów w teatrach Cesarskich. Pod względem talentów podzielono ich na 4ry klasy: W pierwszej klasie pobierają najwięcej 4000, w drugiej najwięcej 2500, w 3ciej najwięcej 1500, w 4tey najwięcej 750 rubli. Artysty pierwszej klasy otrzymują całą pensyją po 20, drugiej klasy po 22 trzeciej po 25, czwartej po 30 leciech nienagannej służby; cudzoziemcy mają tylko prawo do połowy pensyi, ale po wysłużeniu krótszego przecięgu czasu. O starych i chorych nie zapomniano.

Na granicy Austriackiej, w miasteczku Boremlu, zesłego Września, wszczął się pożar, który tak się szepko szerzył, że wnet dwa domy objęte zostały płomieniem. W tym czasie, pułku Dońskiego Kozackiego Podpułkownika Utkina, tam rozłożonego, urzędnik Nicziporow, iako też Kozacy: Mikołaj Popow i Pinen Miedwiediew, postrzegłszy w jednym z palących się domów, czworo małych dzieci żydowskich, pospieszyli ku nim na ratunek, i niezważając na własne niebezpieczeństwo, wnieśli z płomieni; urzędnik Nicziporow dwoje, a kozacy Popow i Miedwiediew po jednym dziecku, które już nieco opalone były. Przy czem i inni urzędnicy wowskowi, okazali przykładną gorliwość i czynność w gaszeniu pożaru, który groził zniszczeniem całemu miasteczku.

J. C. Mość Cesarzewicz, doprowadził to do wiadomości Najjaśniejszego Cesarza, a Jego Cesarska Mość, za ten tchnący miłośną bliźniego uczynek, urzędnika Nicziporowa i kozaków Popowa i Miedwiediewa, Najmiłośniwiey udarować raczył każdego

srebrnym medalem z napisem *Za ucalenie ludzkości*, aby nosili na wstążce S. Włodzimierza, oraz urzędnika 200, a kozaków każdego stem rubli.

Z *Twierdzy Erywanu d. 11 Grudnia D. K.*

Obwód Erywański zostaje pod starem tymczasowego Rządu Rossyjskiego w takim stanie, iż wszyscy bez wyjątku mieszkańcy, zagnani przez Rząd Perski, po większej części w strony odległe, ieszcze przed rozpoczęciem wojny, zaczęli powracać na dawniejsze mieszkania, zarz po zdobyciu twierdzy Sardar-Abadu i Erywanu. Spóźniona pora roku wymagała nadzwyczajnych usiłowań, aby przed wszystkim uprawić i zasiał pola ozimną. Ważna ta okoliczność, z niezmordowaną pieczą członka Rządu, Arcybiskupa Nirsesa, prawie wszędzie skuteczną została. Znaczna część mieszkańców, którzy doznali najwięcej zniszczenia, i nie mieli ziarna na nasienie, otrzymała je ze zdobytych na nieprzyjaciela zapasów. Po zarządzie tutejszey prowincyi, nie dostały się nam żadne opisy i rachunki o dawniejszych dochodach Chana, i podatkach, tak stałych, iak i tymczasowych, a zwłaszcza dla wielu artykułów, które były arendowane; nawet nie było wiadomo, ile się w tutejszey prowincyi znajduje wiosek, i iaką jest liczba mieszkańców, ile posiadali gruntu, i iakimi zajmowali się produktami. Wszystko to miało przynosić wielką sumę, wedle zeznania Mrzy-Izmaïła, ktdry był Sekretarzem u Sardara Erywańskiego przeszło lat 20ścia. Wiele z wyżej przytoczonych artykułów, już jest wiadomych; a innemi, tak on, iak urzędnicy, wyznaczeni od Rządu, zajmują się z niezmordowaną czynnością, i spodziewają się ukończyć pomyślnie ważne to poruczenie. Kanały, służące do skrapiania pól

i ogrodów, przeczyszczono. Spokojność między mieszkańcami ustalono, i wszystkim osobom, którym zarząd wiosek jest powierzony, rozdano szczegółowe instrukcyje, i obmyślono środki zapobieżenia wszelkiemu nadużyciu. Przedmieście Erywańskie zajęte jest całkiem bez wyjątku przez dawniejszych mieszkańców, którzy po większej części wrócili z odległych prowincy, a wkrótce ani jednego domu i kramu nie zostanie bez naprawy. W tutejszym Karawan-Seraiu, do 1000 kramów jest już zajętych od kupców, a handel szybkim postępuie krokiem. Dla doglądania porządku na przedmieściu i w Karawan-Seraiu ustanowiona została osobna policyja, pod naczelnictwem Majora pułku Krymskiego pieszego Powato-Szweykowskiego, ze Starszyzn, wybranych przez zgromadzenia Ormiańskie i Mahometanskie. Domy w samej twierdzy, wielce zruynowane, lub przeznaczone na pomieszczenie osady, lazaretów i szpitalów, zupełnie są naprawione; twierdza wewnątrz jest oczyszczona ze szkodliwego zdrowiu niechędotwa; niezmierne mnóstwo wszędzie rozrzuconych i zarażających powietrze brudów wywieziono z twierdzy.

Z Paryża d. 3 Lutego.

Onegdaj w południe pracował Król pierwszy raz z nowym Ministrem skarbowym Roy. Tegoż dnia o godzinie 8mej w wieczór zeszli się Ministrowie do J. K. Mci. Wczoraj P. Claifflet, jeden z nowych Parów miał posłuchanie u Króla. Dziś przyzywał Monarcha w radzie Ministrów.

Wczoraj o godzinie 1wszej z południa zebrała się Izba Deputowanych dla obrania deputacyi z 20 członków, która jutro znajdować się ma na Mszy o Duchu Świętym, a poiutrze przyjąć J. K. M. przy otworzeniu

posiedzeń Izb. Pan Rallier jako najstarszy wiekiem z Deputowanych zajął krzesło prezesa. (W czasie wybuchnienia rewolucyi był on kapitanem inżynierów, potem członkiem rady starszych i pięciusetney). Jako najmłodszy z obecnych obranymi zostali sekretarzami PP. Pas de Beaulieu, Champvallin, Liberolles i Lascours. Pomędzy 20tu wybranymi przez losy do deputacyi członkami, znajdują się PP. Leywal, Baron Anthes, Baron Baren i Każ. Perier. Zgromadzenie rozszło się o godzinie 3ciej. Znajdowało się około 300 obecnych członków. Przy trybunie zajęli miejsca PP. Labourdonnaye i Grened. P. Sosthenean (syn Xcia Doudeauville) usiadł niedaleko prawej strony, a P. Hyde de Neuville przechodził się między ławkami lewej strony. Xiądz Pradt, były Arcybiskup Mechliński, był czarno ubrany i miał na piersiach krzyże Legii honorowej i Arcybiskupi, a na sobie krótki płaszcz. Zajął miejsce na ostatnim końcu drugiej ławki lewej strony, gdzie także usiedli Baron Louis, Girard (de l'Ain), Keratry, Mauguin, Ternaux, Delessert, oba Dupenowie, Bordeaux, Thenard, St. Aulaire, Bezenont, Jouvenal, Lerval, Lonigny. W pierwszym rzędzie po lewej stronie siedzieli Berard, Lafitte, Każ. Perier, Alex Lameth, Sebastiani, Chauvelin, B. Constant, a powyżej ich: Bignon, Mechin, Thiers, Saglio, Guilhem, Lefevre-Gineau, Dumeylet, Bondy.

Król mianował Radcę stanu i Jeneralnego Adwokata Vatismenil Wielkim Mistrzem Uniwersytetu Francyi i członkiem rady Ministrów. Aże P. Vatismenil ma dopiero lat 38, przeto jako Minister stanu w ten czas tylko będzie miał przystęp do Izby Deputowanych gdy od Króla upoważniony zostanie do złożenia projektu do ustawy. Z tegoż powodu znajdować się tylko będzie na naradzie Ministrów, ale nie na radzie stanu. P.

Vatismenil jest oprócz tego znany z swojego nastawiania przeciw wolności druku; był on dawniej jeneralnym sekretarzem Ministra Peyronnet. Obranie jego deputowanym z Korsyki nie jest ważnem, ponieważ nie skończył lat 40. Gazety tutejsze bardzo są niekontente z jego wyniesienia.

Znaczna liczba Parów podać chce Królowi prośbę o zapewnienie przez ustawę ich godności i prerogatyw.

Wszystkie Gazety zapełnione są pogłoskami o układach względem uzupełnienia Ministerium.

Książę Polignac odjedzie dnia 9 b. m. na powrót do Londynu.

Dziennik Sporów nagania bardzo mowę zagaiającą Parlament Angielski; nazywa ją odstępą od zwyczaju, namietną i mogącą rozdwoić Europę.

W wieku naszym wszystko się doskonalili. Dyrektor teatru w Nantes wymyślił nowy sposób do wzbudzenia ciekawości miłośników teatru, to jest kazał wielkimi kosztami odmalować nową dekoracyją na wystawienie parodji Danadoidy Sali rego, i umieścić ją litografowaną na uwiadomieniu teatralnem.

Z Marselii piszą pod dniem 24go Stycznia co następuje: "Kapitan przybył z Malty Angielskiej korwety Aradny, opowiedział (iako zapewniają), że był niedawno w Algierze i słyszał od tamecznego Konsula Angielskiego, iż po nadejściu wiadomości o bitwie pod Navarino, nastąpiło wprawdzie mocne wzburzenie umysłów, ale Dey przez swoją tęgość potrafił wkrótce przywrócić porządek. Dey oświadczył, iż Sułtan w różnych zdarzeniach, a mianowicie w poróżnieniu się z Anglią, nie dał mu żadney pomocy, a zatem z wszystkiemi Mocarstwami, wyjąwszy Francyją, która dała mu po-

wód do użaleń, chce zostawać w pokoju. Zapewniają, iż za pośrednictwem Konsula jednego z neutralnych Mocarstw rozpoczęte zostały układy do zagodzenia naszey waśni z Algierem.,"

— Dnia 4. —

Wczoray nowy Wielki Mistrz Uniwersytetu, P. Vatismenil, i mianowany Prefektem Tarny i Gareny, Vicehrabia Beaumont, wykonali przed J. K. Mcią przysięgę na swe urzędy. P. Vatismenil zasiadł potem w radzie. Zdaie się więc, iż przez niego iako 9go członka Ministerium jest już uzupełnione.

Dziś o godzinie w pół do 12tej przed południem udał się J. K. M. w towarzystwie całej rodziny i liczne go orszak do Kościoła Panny Maryi na Mszą o Duchu Świętym. U drzwi Kościoła przyjął Arcybiskup Paryzki na czele Duchowieństwa Monarchę i odprawiał nabożeństwo. O godzinie 2giej z górnego dziedzińca powrócił J. K. M. do Tuilleries.

Dziennik Sporów przepowiada Ministrom niebezpieczeństwo z strony Izby Deputowanych, gdyż Izba ta ma być najważniejszą ze wszystkich, iako Francya od konstytucyynego zgromadzenia posiadała. Połączenie się konstytucyynych Rojalistów w ulicy Grange-Bateliere wynosi już przeszło 100.

P. Brezin, lejący dzwony, który ubogi przybył do Paryża, przez swoią zręczność i oszczędność zebrał tak wielki majątek, iż umierając w testamencie oznaczył 5 mill. Fr. funduszu na założenie szpitala dla ubogich rzemieślników.

Dziennik Handlowy przepowiada, iż Angliia pod kierunkiem Wellingtona wysoki stopień, który dotąd w oświacie Europy posiadała utraci i ten poślejdzie na Francyją.

D O D A T E K

D O N ^{ro} 15.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E J

Z KRAKOWA DNIA 20 LUTEGO 1828 ROKU W ŚRODĘ.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Raunira.

Data: godzien	Barometr zreduk: nr	Therm. czyli stop: z	Higromet.	Wiatr	Stan Atmosf.	U W A G I.
Lutego godz: 7	cał. 27 2, 885	stop. — 8. 4	86	żad. n.	Pochmurno	, Snieg.
10	" 2, 885	— 4. 2	77	Połud. Ws. słaby	Pogoda z Chmur.	
16.	3 " 2, 18	— 3. 8	73	" "	Chmury	Pogoda z Chmur.
0	" 2, 18	— 7. 3	84	" "	" "	
17.	7 3, 539	— 5. 1	76	Zachodni słaby	Pochmurno	Snieg.
3	" 3, 15	— 5. 4	75	" "	" "	
0	" 3, 15	— 1. 7	86	Połud. Ws. słaby	Chmury Pogoda	
7	" 3, 40	— 3. 9	86	" Ws. słaby	Pochmurno	Pogoda
12	" 3, 209	— 3. 9	75	Połud. Ws. słaby	" "	
3	" 3, 011	— 2. 3	74	" "	" "	
9	" 3, 173	— 8. 7	86	Północny słaby	" "	

J. Steczkowski, Z. A. O.

— Z Krakowa. —

W dniu 14tym Lutego 1828 r. o godzinie 4tej i 1/2 z południa zakończył w tuższej Stolicy publicznych zasług życie ś. p. JW. Mikołaj, Horszowski O. P. Dr. Senator dożywotni Rzplitey Krakowskiej, Professor Uniwersytetu Jagiellońskiego, Zastępca Konserwatora z strony Ces. Król. Austriackiego Dworu, Członek byłey Wielkiej

Rady Uniwersytetu, Członek Komitetu do ułożenia projektu Praw, Marszałek nadzwyczajnego Prawodawczego Seymu, Marszałek po cztery kroć, zwyczajnych gndniowych Seymów i Członek Towarzystwa Naukowego Krakowskiego. Nie dla próżney chluby, która w oczach zdrowego rozsądku niema żadnej ceny, i której rzetelna wartość, szczególniey się przy grobie wykazuje, wspomnia-

ne są liczne i znakomite tytuły, któremi zgąsły Hoszowski był zaszczycony, lecz dla okazania, iak na naywyższe wstąpić dostoięństwa, i takowe z godnością sprawuiąc, nie siebie niemi, lecz one sobą uczaciac. — Mikołay Hoszowski urodził się w dniu 6 Grudnia 1778 r. w Dzwiniaczu Cyrkule Zaleszczykowskim, z Oycy Andrzeia dotąd żyjącego i Anny z Goworków, ukończył szkoły w Stanisławowie, daley nauki prawne w Uniwersytecie Lwowskim. A po odbytey praktyce w linii Sądowej i Administracyney, tudzież złożonym ścisłym examine tak w Gubernium, iak i Appellacynym Sądzie do sprawowania wszelkich urzędów w całym Państwie Austriackim go kwalifikujący, następnie otrzymał stopień Dok: obyga Praw.— Pierwszy urząd otrzymał Prezydenta w Oświęcimiu, a po sprawowaniu którego przez rok ieden, zaszczycony został zaufaniem N. Cesarza Austrii w którego wówczas dzierzeniu był Kraków, i na Rządzcę Magistratualnego w temże mieście mianowany. Za wnięciem zwycięzkich Narodowych hufców do Krakowa, był Członkiem Centralney tymczasowego Rządu Kommissyi, daley Podśędkiem Sądu Policji poprawczej, w dalszym czasie N. Król Jmć Saski, Xiążę Warszawski mianował go Prezesem Trybunału handlowego, który przez lat kilka sprawował. Zaszczycony był zaufaniem Miasta przez Deputowanie go do N. Króla Jmci Saskiego w celu wyjednania Miastu Krakowowi Przywileju miasta wolno handlowego co pomyslnym skutkiem uwieńczone zostało. Za utworzeniem Rzplitey Krakowskiej zaszczycony był zaufaniem Najiaśniejszych Protektorów przez mianowanie go Sędzią Appellacynym, a po sprawowaniu urzędu tego przez rok ieden, posunął się przez woig Reprezentacyi Narodowej, na Urząd Senatora czasowego, a następnie do-

żywotniego i w teyże prawie Epoce Katedra Professora umiejętności politycznych w Uniwersytecie Jagiellońskim powierzoną mu została. Sprawował te obydwa nayznakomitsze i czcigodne Urzędy z poświęceniem i niezmordowaną gorliwością prawie od początku istnienia Rzplitey o ile siły fizyczne słabościami i dotkliwemi dla czulego serca, losu zdarzeniami dozwoiliły do samego zgonu.

Świadkiem jest ta starożytna Stolica, w której przez lat 21 rozmaite sprawował Urzędy, pracowitości i talentów tego Męża zupełnie z Urzędami, które piastował zgodnych. Tak więc utraciła familia z pięciorga dzieci złożona Oycy i Dobroczyńcę, osierocił się osmdziesiąt siedmioletni starzec Oyciec zmarłego, z syna który jego sędziwość pielęgnował, a który niestety na większe swoje udręczenie, doczekał się tey smutney chwili, aby o połowę młodszemu od siebie synowi, ostatnią religijną oddawał usługę.

Exportacyia ciała w dniu 16tym Lutego 1828 r. przez JW. Zglenickiego Suffragana Krakowskiego, Biskupa Gortyneńskiego pontyfikalnie przybranego odbyła się do Kościoła Panny Maryi przy liczney assystencyi Duchowieństwa Świeckiego i Zakonnego, Wysokiego Rządzącego Senatu w całym swoim składzie, Kapituły Katedralney Krakowskiej, Akademii pod naczelnictwem swego Kuratora, Całego Sądownictwa, Młodzieży szkolney, Uniwersyteckiej, Miłiey Krakowskiej i wszelkiego stanu i godności osób. Za przybyciem przed podwoie Kościoła, sześciokonnego karawanu, Auditorowie Wydziału prawa, wnieśli na własnych barkach, czcigodne zwłoki i na katafalku złożyli, co wszystkich przytomnych do łez wzruszyło. Po odbytem Kondukcie taż samą Uniwersytecka Młodzież, zaniosła taż szanownego Profesora popioły, na wieczny spoczynek do grobu, gdzie w tymże dniu pochowane zostały.

Z Kadyxu d. 18 Stycznia.

Odebraliśmy wczoraj listy z Hawanny do 1go Grudnia. Jeden z nich wiary godnego pióra donosi co następuje: "Jak tylko wiać postuży, wypłynie stąd eskadra złożona z liniowego okrętu el Guerero, fregaty Iberia i bryga Herkules, udająca się, iak sądzą, pod stały ląd Ameryki, dla zobaczenia, czyby niemożna wesprzyć poruszeń korpusu Podpułkownika Cisneros, urodzonego w Ameryce Hiszpana, który podniósł sztandar Hiszpański i z 2000 ludzi przebiega Cumaną, w celu uderzenia na stolicę (Karakas.) Admirał Labord, z dwiema wyższemi officerami artyleryi i inżynieryi, tudzież kommissarz skarbowy, który mieć ma do rozrządzenia 100,000 piastrow, broń, amunicyją, i t. d. wsiedą na liniowy okręt.

Przybyła tu fregata Francuzka l'Adour z południowego morza Ameryki i przywiozła około 50 podróżnych. Przybyły tu oprócz tego 4 statki z wojskiem Francuzkiem, co nie zdaie się zapowiadać, aby nas te woyska prędko opuściły.

Z Madrytu d. 24 Stycznia.

(Z Listu prywatnego)

Mówią powszechnie o żywey bardzo korespondencyi, która zaszła w tych dniach między naszym Ministrem spraw zagranicznych Salmon i sprawującym interessa Francyi Hr. Beaurepaire, z powodu przytrzymania w Bordeaux przez Dom kupiecki Balguerie kilku milionów pieniędzy, które nadeszły tam z Hawanny pod adresem do Bankiera Paryzkiego P. Aguado na zapłacenie prowizyi od pożyczki Hiszpańskiej. Dornowi Balguerie winien bowiem Rząd Hiszpański pewną summę pieniędzy za naiem znaczney liczby okrętów, na których w roku 1819 odpłynąć miała z Kadyxu wyprawa do Amery-

ki. Bunt atoli woyska przeszkodził iey odpłynieniu, i okręty, które długi czas były trzymane, odesłano bez zapłaty. Dom Balguerie zaskarżył oto Rząd Hiszpański i otrzymał pozwolenie przytrzymania iego pieniędzy. Oto więc żali się nasze Ministerium.

Kapituły Katedr, Biskupi i mieyskie władze Katalonii przybywają kolejno do Barcelony dla ucałowania rąk Ich Królewskich Mci, a niektóre listy dodają, iż nawet w zamiarze złożenia powinszowań z powodu brzemienności Królowey.

Jenerał porucznik Pezuela nie przyjął proponowanego mu urzędu Jenerała kapitana Katalonii.

Jenerał kapitan Walencyi i znakomitsi mieszkańcy tey prowincyi utworzyli zakład, w którym ubodzy starcy mieć będą mieszkanie, odzież i żywność, a dzieci oprócz żywności i potrzebnego utrzymania rzemieślnicze wykształcenie. Członki tego zakładu podały Królowi statut iego, Król zatwierdził go, i na mocy iego ubodzy, którzy dawniey waleśali się po ulicach Walencyi, zostali do tego zakładu zabranemi, który składa się z gmachu z podwórzem i ogrodem.

Mówią na nowo o ogłoszeniu portu Kadyckiego portem wolno-handlowym. Jesliby to nastąpiło, co jednak wielu trudnościom podlega, tedy handel Angielski poniósłby wielki cios, gdyż wschodnie położenie Kadyxu i łatwość z iaką przy każdym wietrze okręty do tameczney zatoki zawiać mogą, daleko iest korzystniejszą dla żeglugi od Gibraltaru.

Poczta sztafetowa, która codziennie ztać do Barcelony odchodzi, została o pół mili do tego miasta przez 3 ludzi na koniach dóbrze uzbroionych zatrzymana, którzy przetrząsnąwszy tłumaczek postyliiona, przestali na zabranu dwóch listów, których adres niewiadomy.

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek, to jest dnia 21 b. m. daną będzie Wielka komieczna. Opera w 2 obszernych aktach, z Włoskiego przełożona z muzyką sławnego Paera: *Czarnoksiężnik Dobroczywny, czyli Żony zaczarowane.*

W Sobotę, zaś dnia 23 b. m. na benefis Maryi Fiszerowej, daną będzie Wielka nowa Traiedya w 5 aktach, z Niemieckiego P. Szyllera na język Polski przełożona: *Fiesko, czyli Spisek w Genui.*

W Niedzielę, to jest dnia 24go b. m. daną będzie po drugi raz Wielka nowa Traiedya wierszem w 5 aktach, z sławnego autora Hiszpańskiego. Don Pedra Kaldeona de la Barka naśladowana: *Lekarz Świeiego Honoru.* — Dzieło to, pierwsze dotąd w swoim rodzaju, wierszem wolnym i nie zawsze rymownym twórczego geniuszu J. N. Kamińskiego, spodziewać się może równego przyjęcia Prześwietney Publiczności, i jakim przedstawione na Teatrze Lwowskim zaszczycone zostało.

Dnia 18 i 19 Lutego 1828 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	14 15	13 —	12 —	11 —
— Żyta	12 —	11 15	11 —	—
— Jęczmienia	11 —	10 24	10 —	9 10
— Grochu	15 15	15 —	—	—
— Owsa	7 —	6 15	6 —	—
— Jagieł	21 —	20 —	19 —	—
— Rzepaku	—	—	—	—

LOTERYA KRAJOWA.

W 292 Ciągnięciu dnia 20go Lutego 1828 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wylosowane z kolea zostały Numera następujące:

52. 15. 48. 49. 8.

Przyszłe 283 Ciągnięcie dnia 27go Lutego 1828 r. przypada.

D O N I E S I E N I A.

Z strony podpisanego Sądu córka zginionego Muszkietera, Jana Albrecht, Joanna Zofia Albrecht, która od roku 1796 z Bielska, w części Austriackiego Szlaska, z ostatniego wieloletniego iey pobytu oddała się, i od tego czasu aż do dnia dzisiejszego, mimo wywiadywań, nie można było żadney o iey życiu lub pobycie powziąć wiadomości, na wniosek Pana tutejszego Komisarza sprawiedliwości Scholtz, wzywa się niniejszym publicznym Edyktem, równie jak niewiadomi iey potomkowie, dziedzice lub spadkobiercy, ażeby też lub iey dziedzice w przeciągu 9 miesięcy, a najpóźniej w dniu 4 Listopada 1828 r. o godzinie 9 zrana iako prekluzyjnym terminie osobiście lub na piśmie zgłosili się do wyznaczonego Députowanego Pana Assessora Beer w Sądzie tutejszym lub do Registratury sądowej, i dalszego postanowienia oczekiwali; w przeciwnym zaś razie oczekiwać mają: że zginiona Albrecht będzie za umarłą deklarowana, a spadają na nią majątek tym krewnym przysadzony zostanie, którym po iey śmierci z prawa się przynależy.

W Neisse dnia 7 Stycznia 1828 r.

Królewsko-Pruski Sąd Xięstwa Neisse.

W dniu 22 Lutego r. b. 1828 o godzinie 9tej zrana w Krakowie w gmachu Sukienic odbędzie się w drodze Ekzekucyi Sądowej Licytacya zatradowanych ruchomości iako to: mebli różnych pokojowych, Landszaftów, porcellanv i innych sprzętów domowych; chęć licytowania mających zaprasza się z pieniędzmi. — W Krakowie dnia 15 Lutego 1828 r.

H. Salomański K. S.

W dniu 25 Lutego 1828 r. o godzinie 9tej ranney, a po południu o godzinie Sciev i dni następnych w Krakowie przy ulicy Floryańskiej w Kamienicy pod L. 504 na drugiem piętrze odbędzie się będzie publiczna licytacya iako to: stołarszczyzny, landszaftów, futer, sukien, białizny stołowej, porcellanv, szkła, fortepiano, powozu, oraz innych drobi zgow. Chęć licytować mających zaopatrzonych w gotowiznę, podpisany Komornik na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 16 Lutego 1828 r.

Teodor Jaworski, Kom. Sąd.